

“De Wekker”, april 1958, 12^e jaargang, nummer 2.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

12e jaargang - april 1959 - nr. 2

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

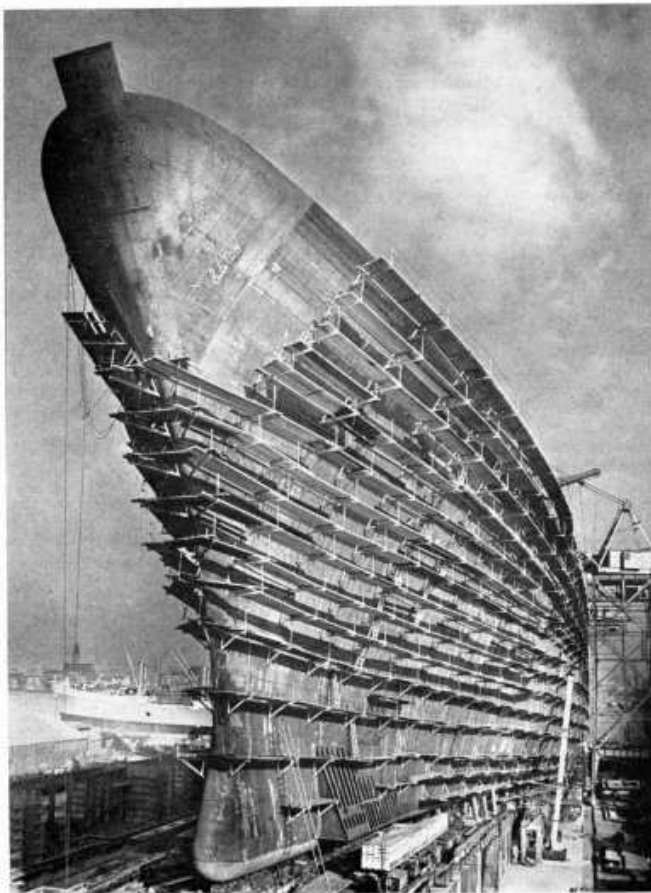
De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” N.V. W.E.K.

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

R.D.M. 300

In ons nummer van november en december 1957 hebben wij enige foto's aangaande de stand van de bouw van dit schip afgedrukt.

Thans laten we de „kop” zien, die nu volledig is opgebouwd, hoewel nog niet afgewerkt. De verschansing of de z.g. neusplaat, alsmede de ankerkluisen, ontbreken nog. De romp is thans geheel opgebouwd en aan de bovenbouw wordt nu met man en macht gewerkt.

Zoals ook deze foto duidelijk laat zien worden er reeds werkzaamheden voor de tewaterlating verricht, want de houten onderstopping van de BB apostel ligt gereed om onder de reeds bij het begin van de werkzaamheden aangebouwde stalen ondersteuning geschoven te worden.

Van de SB apostel — dit grote schip zal op twee sleden te water worden gelaten — is op de foto niets te zien.

Deze foto laat ook goed zien hoe we tegenwoordig de romp op alle plaatsen bereikbaar maken, dus zonder de lange, langs het gehele schip geplaatste verticale „jukkepoten”, die op de begane grond heel wat plaats innamen.

Hebt U al eens uitgerekend hoeveel meter stellingplanken er zo langs het schip liggen? Meer dan 10 kilometer! De leden van onze wandelsportclub weten wat die afstand betekent!

Het gemotoriseerde gezin

Er bestaat misschien wel een diepe zielkundige verklaring voor het feit dat de drang naar motorisering de laatste jaren zo geweldig is toegenomen. De druk van feiten en omstandigheden, waaraan men weinig kan veranderen, laat een uitweg zoeken door het beheersen van een gemotoriseerd apparaat, waardoor men weer vreemde krachten kan gaan beheersen. Maar er is bovendien een meer voor de hand liggende verklaring: de plaats van de arbeid en de woning zijn verder van elkaar verwijderd dan vroeger en door de uitbreiding van de steden, vooral in het westen van het land, is ook de ontspanningsmogelijkheid vlak bij huis geringer geworden. De massaproductie van motorvoertuigen, zoals zij officieel heten: bromfietsen, scooters, (kleinere) auto's, heeft de aanschaffingsprijs binnen het bereik van velen gebracht. De noodzaak of de verleiding om het gezin te „motoriseren” is dus groot.

De manier, waarop men zichzelf en de zijnen wil motoriseren, zal van geval tot geval verschillen, en daarbij hangt veel af van de samenstelling van het gezin . . . en van de beurs. De één zal met twee bromfietsen tevreden zijn, de ander met een motorfiet; met zijspan, en een derde zal een kleinere of een grotere automobiel nodig hebben. Ieder zal dus voor zichzelf moeten uitmaken, welke oplossing hem het best schikt en aan welk vervoermiddel hij de voorkeur geeft.

In al deze gevallen is men echter geneigd de „verborgen kosten” na de aanschaf van zijn vervoermiddel over het hoofd te zien en het kunnen juist deze kosten zijn, die naderhand in de praktijk bijna onoverkomelijke lasten blijken.

Zelfs de tot in de kleinste kleinigheden uitgewerkte kostenberekening van een toeristenbond, van de verkoper of van de koper, houdt maar weinig rekening met de extra kosten die het door een vervoermiddel verhoogde levenspeil met zich brengt. Vooral in de eerste maanden van het nieuwe bezit kunnen deze kosten aanzienlijk oplopen. Het vervoermiddel staat er tenslotte niet voor niets: 's avonds een eindje om, even ergens een kopje koffie gaan drinken, of familiebezoek.

Bij de berekeningen van het gebruik, dat men van zijn vervoermiddel zal gaan maken, is men voor men bromfiet of auto kocht, uitgegaan van de gewoonten, die men toen had. En dan komt men tot een maandelijks of wekelijks afgelegde afstand (en daarmee tot een evenredig benzinegebruik) dat in de praktijk veel groter blijkt te zijn — en benzine is nu eenmaal duur. Bovendien: die kopjes koffie en dat familiebezoek kosten geld, dat ook niet op de kostenberekening voorkomt. En het zijn zeer sterke geesten, die vooral de eerste tijd met een vervoermiddel bij de hand aan de verleiding van die extra-ritjes kunnen ontkomen . . .

Het tweede gevaar en dat gevaar is groter — de kosten daaraan verbonden kunnen zeer aanzienlijk zijn — is de aankoop van een tweedehands vervoermiddel, en in het bijzonder de aanschaf van een tweede-

hands auto. Slechts een zeer klein percentage van de nieuw gekochte automobielen wordt gebruikt voor zuiver privé doeleinden en dat betekent, dat verreweg de meeste particulieren hun auto betrekken uit de tweedehands handel. Nu kan men een „koopje” treffen — maar ook hier geldt de algemene stelregel dat alle waar naar zijn geld is. De man of de organisatie, die een wagen verkoopt „om eens iets nieuws te hebben” komt maar zelden voor en men doet gewoonlijk de wagen van de hand omdat het risico van kostbare reparaties te groot gaat worden. Als men dus een tweedehands wagen koopt, moet men goed beseffen, dat in de lagere aanschaffingsprijs dat risico van dure reparaties opgesloten ligt.

Een verstandige koper zal de wagen steeds laten keuren door een neutrale instantie alvorens zijn goede geld te overhandigen en het keuringsrapport kan uitstekend zijn. Toch kan ook de strengste keuring geen toekomstvoorspellingen geven: door niet te voorziene oorzaken (metaalvermoedheid, grotere slijtage door een andere rijtechniek van de nieuwe eigenaar, om er maar enkele te noemen) kunnen vitale onderdelen van de wagen het ondanks alles spoedig begeven. Men hoeft daarbij niet eens te denken aan zeer kostbare reparaties, maar ook een nieuwe accu, nieuwe banden, een nieuwe radiator kosten, in verhouding tot de aanschaffingsprijs van een tweedehands auto, veel geld.

Daarbij komt dat velen zullen denken, zelf wel kleine reparaties aan hun vehikel te kunnen uitvoeren. Maar ook wanneer men dit zelf zou kunnen doen is toch deze „zelf-verzorging” zeer tijdrovend. Meestal ontbreekt een goede reparatieruimte, zodat men alles op straat moet doen en dat kan in sommige weersomstandigheden zeer onaangenaam zijn. Ook dient men te bedenken dat de fabriek niet de plaats is om kleine onderdelen voor motor of auto te laten vervaardigen of repareren. Zeker niet zonder toestemming, maar ook niet met toestemming tegen betaling, omdat de auto-techniek van zodanige speciale materialen gebruik maakt dat, wat hier zo voor de voet weg gemaakt zou worden, in het verkeer levensgevaarlijk voor gebruiker en anderen zou kunnen zijn. Tenslotte: er is soms speciaal gereedschap nodig en, belangrijker nog, speciale kennis. Wanneer men die niet bezit kan men de motor bijvoorbeeld niet zodanig afstellen dat deze zuinig loopt — en dat kost veel geld. Erger nog zijn gebrekkige voorzieningen, waardoor de verkeersveiligheid in gevaar komt — en dan kunnen, afgezien nog van alle mogelijke andere gevolgen, de kosten zeer grote afmetingen aannemen. Dit alles behoeft niet te betekenen dat de aanschaf van een tweedehands vervoermiddel steeds af te raden is: van een verstandige aankoop kan men jaren plezier hebben voor weinig geld. Maar het is bepaald onverstandig om bij zijn aankoop met deze zaken geen rekening te houden en niet te beschikken over financiële reserves, die nodig zouden kunnen zijn.

Zelf schilderen

Het zelf schilderen wordt met de dag populairder. Waren het vroeger uitsluitend handwerkslieden, die zelf met de verfkwas aan het werk togen, tegenwoordig vindt men in vrijwel alle lagen der bevolking mensen die zelf schilderen. Onder hen bevinden zich niet alleen kantoorbedienden, middenstanders en magazijnchefs, maar ook artsen, advocaten en procuratiehouders. De resultaten, die men met dit zelf schilderen verkrijgt, stemmen bijna altijd tot tevredenheid en vaak — zeer vaak zelfs — kunnen anderen er een voorbeeld aan nemen.

Hoe komt het dat dit zelf schilderen zo'n enorme populariteit heeft verkregen?

In de eerste plaats zijn er de economische motieven, die ons er toe brengen, zelf de kwast ter hand te nemen. De vakman is gedwongen veel geld te vragen voor zijn arbeid en men is lang niet altijd in staat dit geld zonder meer neer te leggen.

In de tweede plaats is het zelf schilderen een prettige bezigheid omdat we dan iets anders doen dan het normale dagelijkse werk, vooral als het zo'n duidelijk, direct zichtbaar en blijvend effect heeft. Schilderen biedt deze

belevenis bij uitstek.

Tenslotte speelt de samenstelling van de verf een belangrijke rol.

De moderne lakken, tot stand gekomen na intensief spuurwerk in de laboratoria van de verffabrieken, zijn zeer gemakkelijk te verwerken. Muurverf bijv. kan door letterlijk iedereen worden aangebracht met behulp van de rolborstel, één van de nieuwe gereedschappen, die in Amerika tot ontwikkeling zijn gebracht. De moderne plasticlak is na enkele uren al stofdroog en na één nacht volkomen gehard. Angst voor kwaststrepen behoeft men niet te hebben, want bij deze plasticlakken trekken deze strepen vanzelf weg. Dat dit de verwerking zeer gemakkelijk maakt, behoeft geen betoog en dat dit één van de redenen is waarom de amateur mooi, strak werk kan maken, is eveneens volkomen duidelijk.

Dat in Nederland op het ogenblik zoveel muurverf wordt gebruikt behoeft geen verwondering te wekken. De moderne muurverf kan worden schoongemaakt met water en eventueel ook met zeep of één der synthetische schoonmaakmiddelen. Welke voordelen dit biedt, vooral voor gezinnen met kleine kinderen, is zonder meer

duidelijk. Deze muurverf verkleurt niet. Men kan dus altijd gerust een schilderij verhangen zonder bang te zijn voor de bekende verschoten plekken op de muur, zoals bij behang het geval is. Een derde voordeel van muurverf tenslotte is dat het goedkoper is dan behang, waaraan men dezelfde eisen kan stellen. En... muurverf kan wel door iedereen worden aangebracht.

Er zijn in Nederland fabrieken, die zich specialiseren in verf voor de amateur. Zij stellen hierbij de eis dat hun produkten zodanig van samenstelling moeten zijn, dat men er altijd vrijwel uitstekende resultaten mee bereikt. Dat men ten volle aan deze eis voldoet is wel bewezen door de vele duizenden, die reeds met deze produkten schilderen. Het wordt ook bewezen door de brieven, die met de regelmaat van een klok binnenkomen bij de verffabrieken die sedert jaren verf voor de amateur fabriceren. Dat deze produkten inderdaad goede resultaten geven, kunt U zelf ondervinden. Vraag een boekje bij Uw verfleverancier over „zelfschilderen" aan en ga, dienovereenkomstig aan de gang. U zult er zeker geen spijt van hebben als vrienden, kennissen en huisgenoten het resultaat bewonderen.

Hans Vermeulen Jr

RODDEL

„Nee meneer, mij zult U nooit horen roddelen. Er zijn niet veel dingen waar ik zo'n hekel aan heb en waar ik zo veel ellende uit heb zien voortkomen."

En toch is het waarschijnlijk de meest verbreide ondeugd onder de mensen. Waar er twee bij elkaar zijn, wordt in negennegentig van de honderd gevallen over anderen gesproken. En het merkwaardige is dat het zelden voorkomt dat er alleen maar goede dingen over iemand worden gezegd.

„Van de doden niets dan goeds" is een aloude zegswijze, die in feite inhoudt dat het met de levenden anders is gesteld. Waarom zouden we voor de levenden niet evenveel piëteit tonen als voor de doden?

Waarom wil iedereen zo graag zijn neus steken in andermans zaken, vooral wanneer het zaken zijn, waar een luchtje aan zit? Om zich zacht aan die ander te kunnen spiegelen?

Want door kwaad te spreken van een ander neemt men afstand van die persoon en vormt men met de derde, tot wie het woord wordt gericht, een front tegen het kwade. Door te roddelen meent de mens van zichzelf een kampioen van het goede te maken.

Maar niets is minder waar en daarom zult U het mij nooit horen doen.

Er komt nog iets anders bij, dat het roddelen gevaarlijk maakt. Want de feitelijke gegevens zijn doorgaans zeer gering en de veronderstellingen, die het verhaal volledig moeten maken, legio. Het gerucht is de basis van de meeste lasterpraatjes.

Er is eens een dichter geweest, die het gerucht verpersoonlijkte; een gedaante, die steeds grotere vormen aannam en zich steeds sneller voortbewoog, zodat niemand, zelfs de geestelijke vader niet, haar kon bijhouden. Dat is de moeilijkheid. Een enkel woord lijkt op zichzelf zo erg niet, maar niemand weet wat er uit kan groeien.

— Kees was gisteren niet thuis.

— Er zal toch niets zijn?

— Misschien heeft hij ruzie met zijn vrouw.....

Volgende fase:

— Zeg, heb je 't al gehoord? Kees heeft ruzie met zijn vrouw.

— Oh ja? Ik heb haar al een paar dagen niet gezien.

Derde fase:

— Er is iets mis bij Kees. Zijn vrouw is al dagenlang zoek.

— Zou ze naar haar moeder terug zijn gegaan?

Vierde fase:

— Weet je al dat de vrouw van Kees naar haar moeder terug is?

— Nee, maar het verwondert me niks. Dat huwelijk was pet.

En zo is Kees, zonder dat hij het zelf weet, in een paar minuten tijds een gescheiden man voor het oog van de wereld. En dat alleen omdat hij toevallig op die bewuste avond een boodschap voor haar heeft gedaan.

Natuurlijk komt het allemaal wel weer goed, maar toch blijft er van dergelijke verhalen altijd iets hangen. En als Kees na twee weken per ongeluk vergeet zijn overall weg te hangen, wordt er gezegd: — Er zal toch wel iets van waar zijn geweest!

En daarom moet ik er niets van hebben.

Het merkwaardige is dat de neiging tot roddelen toeneemt, naarmate de gemeenschap, waarin wordt geleefd of gewerkt, kleiner is. In een dorp wordt veel meer gekletst dan in de stad. Dat komt omdat de mensen meer op elkaar zijn aangewezen en niet veel affelding hebben, behalve het zich verdiepen in elkaars zorgen en moeilijkheden. In de onderneming is het eigenlijk hetzelfde. Dag in dag uit dezelfde mensen om je heen. En het enige gemeenschappelijke belang is het werk en de collega's. Dus wordt daarover gepraat. Dan kan het gebeuren dat twee mensen, die met elkaar staan te praten, ineens zwijgen, wanneer je langs hen heen loopt. Of je krijgt te horen dat er achter je rug over je gekletst wordt. Daarmee is het begin geschapen van de slechte sfeer in een omgeving, waarin je meer dan de helft van de tijd, die je wakend doorbrengt, moet leven.

Er zijn weinig mensen die zullen toegeven dat ze roddelen, want de meeste weten niet eens dat ze het doen. En daarom is het des te moeilijker het te laten.

Iedereen zou zich bij alles wat hij wil gaan zeggen om te beginnen moeten afvragen: — Is het van enig nut dat ik dit vertel? En vervolgens: — Gaat het over iemand, die misschien liever niet zou willen hebben dat dit wordt verteld? Als dat gebeurde zouden er heel wat ongelukken en moeilijkheden voorkomen worden. Dan zou het gerucht minder kans hebben om uit te dijen tot een monster dat door niemand meer in bedwang kan worden gehouden.

Ik houd me zorgvuldig aan dit systeem en ik voel me er wel bij. Maar hoe denken de anderen er over?

— Onzin, zeggen ze. — Ik roddel nooit, want je schiet er niks mee op. Vrijheid, blijheid, ik bemoei me nergens mee. Maar ondertussen... Gisteren had ik het er nog met Kees over. Hij was het roerend met me eens, maar vijf minuten later stond hij....

Wat zegt U?

Ikke....? Waarachtig, U hebt gelijk.

Uitreiking Bemeteldiploma's

Op zaterdag 15 maart 1958 heeft de uitreiking plaats gevonden van de Bemeteldiploma's aan de leerlingen, die voor het in januari 1958 afgenomen examen geslaagd zijn.

Hiertoe waren om 9 uur de geslaagden bijeengekomen in het grote leslokaal.

Ook waren aanwezig de directieleden, de heren v.d. Pols en Siuys, en een groot aantal afdelingschefs van de afdelingen, waar die jongens werkzaam zijn, sinds het behalen van het diploma.

Alvorens overgegaan werd tot de uitreiking waren de leerlingen, onder gebruik van een kop koffie met versnapering, nog even in de gelegenheid om in de hun vertrouwde omgeving waar zij 2 jaar of langer leerling waren geweest, te vertoeven. Met de leermeesters werd dan ook druk gesproken over deugden en ondeugden.

Om 9 uur 30 werd overgegaan tot de uitreiking met daaraan vooraf een kort woord van de heer v.d. Pols tot de jongens.

Hierin zei hij o.a. dat de jongens na hun opleiding, waaraan kosten en moeite waren besteed, in het bedrijf moeten tonen dat deze besteding verantwoord is geweest. Hij wekte de jongens op na hun opleiding, nu ervaring op te doen van oudere collega's daar zij zich er op moeten voorbereiden de taak voor die ouderen in de toekomst over te nemen.

Ook wees hij hen erop dat het voor een ieder noodzakelijk is, gedurende de tijd, die men aanwezig is in het bedrijf, zich daaraan ook dienstbaar te maken. Dit is van groot belang voor de verdere ontwikkeling van ons bedrijf.

Verheugend was het dat, ondanks zijn vermanende woorden, de heer v.d. Pols vertrouwen had in de vooruitzichten voor de R.D.M.

Na de jongens in het algemeen gefeliciteerd te hebben ging hij over tot de uitreiking van de diploma's, met een voor iedere leerling persoonlijk woord.

Vervolgens was er voor het hoofd van de bedrijfsschool gelegenheid zich, met enkele woorden, tot de jongens te richten, waarin hij mededeelde dat 82% van het aantal deelnemers was geslaagd en 18% was teruggewezen met herexamen. Voor die 18% een aansporing om hun best te doen voor het herexamen te slagen en voor de 82% hun best te blijven doen, ook al doen zij geen examen meer. Iedereen doet n.l. elke dag examen. Een ieder kan zich 's avonds afvragen: ben ik geslaagd? Wij moeten zelf dan wel eens bekennen: „Ik ben gezakt vandaag”. Waarom? Dat moet ieder voor zichzelf uitmaken. We dienen bij dit onderzoek ook na te gaan of we een verkeerde daad hebben verricht, een verkeerde houding hebben aangenomen of een verkeerde uitdrukking tegenover een ander hebben gebezigd.

Hij dankte alle medewerkers die aan de opleiding en vorming van de jongens hadden medegewerkt.

De heer Hoogenstrijd vond het prettig verschillende afdelingschefs aanwezig te zien. Hun aanwezigheid gaf blijk van het contact tussen bedrijf en bedrijfsschool. Hij hoopte dat het contact nog inniger zou worden, daar dit de productiviteit van de bedrijfsschool voor het bedrijf zou bevorderen. Om aan te tonen wat hierin verzoekt hij de aanwezigen na afloop kennis te nemen van een kleine tentoonstelling, getiteld „Opleiding, maar ook productie”, die achter in de zaal was ingericht.

Achtereenvolgens dankten daarna de leerlingen Van Hulst en Van Oostende de directie voor de ontvangen opleiding.

Ook de leermeesters werden in deze dank betrokken. Tot slot was men nog even gezellig bijeen en werd met aandacht kennis genomen van de tentoonstelling.

De behaalde cijfers waren voor diverse vakken als volgt:

	Prakt.	Vakt.	Werkb.	
Bankwerkers				
W. M. v. Aesch	8	goed	vold.	
A. den Arend	7	goed	goed	
J. v. Beek	7	goed	goed	
C. W. Cornelisse	8	vold.	vold.	
H. C. Haak	8	uitst.	vold.	
A. J. Hart	7	goed	vold.	
P. Harteveld	8	goed	goed	
M. v. Hulst	8	uitst.	uitst.	
A. Klootwijk	7	goed	goed	
P. Kok	8	goed	goed	
M. L. Kraak	6	goed	vold.	
K. Kramer	7	goed	goed	
N. Raap	7	goed	goed	
J. Roomer	8	goed	vold.	
A. Vermeer	8	goed	vold.	
P. N. Vietsch	6	vold.	vold.	
H. de Waard	6	vold.	vold.	
H. M. J. Wolffers	7	goed	goed	
J. Verkamman	7	goed	goed	
J. C. Westermeyer	6	vold.	goed	
Metaaldraaiers				
J. Bruins	8	goed	vold.	
A. v. d. Hooven	8	goed	goed	
J. de Jong	7	goed	vold.	
J. Laay	7	goed	goed	
C. Penning	8	goed	goed	
H. Verhoeven	8	vold.	vold.	
W. C. Meeldijk	8	vold.	vold.	
C. v. Wamelen	6	goed	uitst.	
Metaalfrezer				
P. J. v. Oostende	7	goed	goed	
Plaatwerkers				
R. Bul	6	vold.	goed	7
D. v. Leenen	7	goed	goed	8
C. Mourits	7	vold.	vold.	7
Pijpbewerker				
P. A. v. d. Hoeven	6	uitst.	vold.	
IJzerwerkers-Afschrijvers				
J. G. v. Loon	7	vold.	goed	7
W. C. v. Yperen	7	vold.	vold.	6
Scheepsbeschieters				
F. P. Noordzij	7	vold.	goed	
N. J. Verbeek	7	vold.	goed	
G. Weyers	7	goed	goed	
A. de Witte	7	vold.	goed	

40 jaren op de R.D.M.

Op de 2e april j.l. mocht de heer P. A. Stolk, ass. kassier, de dag herdenken waarop hij vóór 40 jaren in dienst trad bij de R.D.M. Deze dag is voor hem en zijn vele vrienden en collega's een ware feestdag geworden.

Na 's morgens om 11 uur van huis te zijn afgehaald werd hij op kantoor met applaus ontvangen door circa 300 dames en heren van diverse afdelingen, een bewijs dat hij zich vele vrienden verworven heeft.

De heer v. Zonneveld, die hem vervolgens toesprak, de verschillende werkzaamheden memoreerde en zijn loopbaan scheidde, gaf daarna het woord aan de heer v. Walsum, die met een humoristische toespraak de jubilaris namens de afdeling boekhouding een pick-up kast aanbood.

Namens alle andere afdelingen overhandigde vervolgens de heer Brüning een prachtig perzisch kleed, benevens een Delfts-blauwe vaas aan de jubilaris. Daarna droeg de heer Hammerstein, namens de langzamerhand bekend geworden reisclub „Ochtendgloren" (een club die nooit vóór het ochtendgloren thuis komt en één keer per jaar uitgaat), een zeer toepasselijk geschenk over, n.l. een pracht wijn-pakket.

De jubilaris dankte met kernachtige woorden voor de grootse hulde hem bereid, waarna een poosje gezellig gepauseerd werd onder het genot van diverse versnaperingen.

Moge het de jubilaris gegeven zijn in goede gezondheid de 50 jaren vol te maken, hetgeen zeker mogelijk zal zijn, aangezien hij op 15-jarige leeftijd in dienst trad.

Afscheid M. de Reuver

Op 1 februari nam M. de Reuver afscheid van zijn werk en zijn collega's. Na 31 jaren moest hij zich daarvan „losmaken", zoals de heer v. d. Giesen hem zeide. Na het overhandigen van de „dubbeltjes" en de hartelijke wens voor vele gezonde jaren, kreeg de heer Van Noordwijk het woord. „Een bijzonder mens" noemde hij Tinus. „Wat was je volhardend, je ging voor geen mens of moeilijkheid uit de weg. En je verzamelwoede: Geen fles was veilig voor je: een schroef en as was je „leven". Als herinnering overhandigde hij hem een prachtig klein-model schroef en as, een roker-tje en een koekoeksklok.

De heer Teeseling nam afscheid met deze rijn:

Zoals dikwijls in je werk en je leven,
Heb jij ook nu ons het voorbeeld weer gegeven
Dat, als je 65 bent, het werken is gedaan
En dat je dan met pensioen moet gaan.
Daar is naar men zegt altijd voor gestreden,
Dus mag men dat vast niet overtreden.
En ook al benijden ze je allemaal
En zeggen: „die vent is nog zo vitaal",
Dit alles mag jou niet deren.
Jij gaat heerlijk van het leven profiteren
en, in plaats van schroef en as,
zet je thuis de meubelen in de was.
Of je gaat in oude flessen handelen
En met tante Margje wandelen.
Die is op het ogenblik slecht ter been,
Dus daar help jij haar nu mooi overheen.
Schroef en as, roer en andere werfbelangen,
Daar zullen je collega's je in vervangen.
En krijg je af en toe een gevoel van ledigheid,
Wij geven je mee: schroef en as, sigaren en de tijd.

Bij het overzien van al z'n cadeaux viel het De Reuver moeilijk z'n gevoelens onder woorden te brengen. De belangstelling bij dit afscheid was overstelpend, de openhartige woorden getuigen van grote hartelijkheid. Hij dankte voor dit alles. De manier van geven had voor hem meer waarde dan de cadeaux zelf. Dit afscheid was voor hem een prachtige herinnering.

OPMERKER

Afscheid A. Windhorst

Op 28 februari nam A. Windhorst, voorman afd. koperslagerij, afscheid van z'n collega's in de afdeling. De heer Verschure, als eerste spreker, speet het dat mevrouw Windhorst bij deze eenvoudige plechtigheid niet aanwezig was.

Gaarne gaf hij het woord aan baas Parrin, die 35 jaren met Windhorst had samengewerkt. Eerst was hij een vader voor hem geweest, later z'n leermeester. Toen hij en niet Windhorst tot baas benoemd werd, had hij de laatste jaren boven hem gestaan. Maar ook toen bestond er een volledige en prettige samenwerking. Hartelijk dank voor dit alles en steeds zal hij een prettige herinnering aan hem bewaren. Hierna overhandigde hij een kistje sigaren.

Vervolgens nam de heer Verschure weer het woord. Hij roemde Windhorst om zijn capaciteiten, zijn groot verantwoordelijkheidsgevoel en vooral zijn vakmanschap. Hij dankte hem hiervoor hartelijk en wenste hem nog vele gelukkige jaren.

De heer Schuitema dankte Windhorst namens de ondernemingsraad voor het vele werk, dat hij in de kern had verricht; ook dank hiervoor namens alle werknemers. Ruim 25 jaren had hij zitting in het bestuur van de ziekenkas. Hierna overhandigde hij de bekende „enveloppe" en hoopte, dat hem nog vele gelukkige jaren wachten. Vervolgens overhandigde de heer Verschure namens alle koperslagers en het leidinggevend personeel, een prachtig polshorloge, waarin later nog een inscriptie zal worden aangebracht.

Toen nam de heer Windhorst het woord. „Vrienden, zo mag ik jullie allen noemen, dank voor alle collegialiteit en samenwerking. Natuurlijk waren er wel eens botsingen op allerlei gebied. Indien ik soms te heftig ben geweest, was dit door mijn temperament. Jullie hebt deze dag onvergetelijk gemaakt, ik weet nu „hoe laat het is", het blijft een heel prettige herinnering voor mij.

Zaterdag d.a.v. had zich om 11 uur 15 op de loon-afd. een klein gezelschap verzameld om afscheid te nemen van de heer Windhorst als bestuurslid-afdelingskas „N.-W."

Nadat de heer v. d. Klink het gezelschap aan mevrouw en de heer Windhorst had voorgesteld, kreeg de heer De Vries het woord. „Gisteren nam je afscheid van je dagelijks werk; dit is het afscheid van je sociale werk. Jouw werk in de kern van „voor de oorlog” is van grote betekenis gebleken. In de aanvang ging dit onder zeer moeilijke omstandigheden. Door je hoge leeftijd wilde je niet meer in de ondernemingsraad komen, ik hoop echter dat je opvolger jouw werk met dezelfde energie zal kunnen voortzetten.”

Hierna nam de heer v. d. Klink het woord. Namens het bestuur der afd. Kas bracht hij de heer Windhorst dank voor al het werk dat hij gedurende 25 jaren, als bestuurslid van de afdelingskas der N.-W., heeft verricht. Hij wenste hem en z'n vrouw nog vele gelukkige jaren en overhandigde hem een boekenbon en prachtige bloemen aan zijn vrouw.

De heer Windhorst dankte allen voor de gesproken woorden en het medeleven. Hij zal een prettige herinnering bewaren aan de Nieuwe Waterweg.

OPMERKER

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secretariaat: M. P. v.d. Borden, Kortebantstraat 37, Rotterdam

JAARVERGADERING

Hiermede nodigen wij onze leden uit tot het bijwonen van de jaarlijkse algemene ledenvergadering, die zal worden gehouden in de bovenzaal van **ONS HUIS**, Gouvernestraat 133, op dinsdag 20 mei a.s., des avonds te 8 uur 30 precies.

AGENDA

- 1 Opening
- 2 Notulen
- 3 Jaarverslag van de secretaris
- 4 Jaarverslag van de penningmeester
- 5 Mededelingen
- 6 Vaststelling contributie
- 7 Bestuursverkiezing
- 8 Verkiezing kascontrolecommissie
- 9 Rondvraag
- 10 Sluiting

De bestuursleden P. Dinkelaar, P. Blanken, J. Ambachtsheer, D. de Groot, C. Meulstee en C. van Sprundel zijn aan de beurt om af te treden.

Voorstellen en namen van eventuele kandidaten kunnen vóór 20 mei bij de secretaris worden ingediend.

Van de kascontrolecommissie is de heer J. Scheurwater aftredend.

De kasbescheiden liggen ten huize van onze penningmeester (Pasteursingel 7a) op 12 en 13 mei a.s. voor onze leden ter inzage.

Voor de gepensioneerden.

Binnenkort zullen onze gepensioneerden een briefje ontvangen voor het aanvragen van kaarten om een populair concert bij te wonen, dat belangeloos zal worden gegeven door

HET ROTTERDAMS MANNENKOOR „ZANGLUST”

o.l.v. de heer Henri Dumont

en

DE HARMONIEVERENIGING „DOCKYARD”

o.l.v. de heer D. Jongbloed

in **ONS HUIS** op zaterdag 7 juni. Aanvang 8 uur. De toegang is gratis.

Wij vertrouwen dat vele gepensioneerden van de geboden gelegenheid gebruik zullen maken.

WANDELEN

Nu eens vestigen wij de aandacht op onze jeugdgroep.

Dank zij de spontane medewerking aan onze loterij en oud-papiercentrale heeft nu onze jeugd de lang begeerde windjacks.

Dat zij er mee in hun schik zijn bewijst wel het resultaat van de mars van 29 maart l.l. waar zij, op de zogenaamde „luchthaventocht” in Overschie, een vierde prijs behaalden uit een groot aantal jeugdgroepen.

Maar ze lieten het er niet bij zitten; 5 april l.l. mochten ze de tweede prijs behalen op de mars van LONGA te Ridderkerk.

Ook hier was de concurrentie zeer groot; met een klein puntenverschil op een ernstige concurrent behaalden ze deze prijs.

Het is dan ook een lust deze jeugdige tippelaars op mars te zien in prima stemming, dat bewijst wel hun vrolijke zang daarbij.

Zingende marcheren ze af en even fit en vrolijk keren ze zingende terug. Ik kan U wel verklappen dat op een mars één der juryleden aan mij vroeg: „Zeg hoe zit dat, ik mis mijn klantjes”, en toen ik hem vertelde dat ze op een andere afstand liepen dan waarover hij moest oordelen, vond hij dit erg jammer. Hij had ze wel aan de start in hun nieuwe windjacks gezien, maar had ze ook graag zien wandelen.

U ziet wel dat onze jeugdgroep goed aangeschreven staat en dat ze onder de goede leiding van hun marsleider nog menig succes zullen behalen.

Een wandelaar

REIZEN

Naar de Wereldtentoonstelling te Brussel

Op dinsdag 27 mei en donderdag 5 juni hopen we onze dagreis naar bovengenoemde tentoonstelling te maken.

Dinsdag 27 mei vertrekt de bus te 7 uur van het Postkantoor Schiedam en te 7 uur 15 van de Rochussenstraat bij het G.E.B.

Donderdag 5 juni vertrekt de bus te 7 uur 15 van de Heyplaat (Rondplein) en te 7 uur 30 van de Dorpsweg, hoek Wolphaartsbocht.

Zoals U hierboven hebt gelezen vertrekt de bus op 27 mei alleen van Schiedam en de Rochussenstraat, dus niet van de Heyplaat en Rotterdam-Zuid. Dus 5 juni is alleen voor Rotterdam, de Linkermaasoever.

Vanaf zaterdag 2 mei zijn de kaarten verkrijgbaar bij het bestuur der Reisclub. Alle deelnemers(sters) moeten in het bezit zijn van een toeristenkaart, die men 14 dagen van te voren moet aanvragen op het Stadhuis. Hierbij moet U 2 pasfoto's meebrengen. De kosten voor deze toeristenkaart bedragen f 1,—. Zorgt allen dat U toeristenkaart in orde is om teleurstelling te voorkomen.

ONZE 7-DAAGSE REIS

Alle deelnemers(sters) moeten er voor zorgen vóór 14 juni het volle bedrag te betalen.

Ook de passen moeten vóór deze datum ingeleverd zijn bij het bestuur. De route voor deze reis kunt U vinden in de volgende Wekker.

Woensdag 25 juni willen wij een ??? dagtocht gaan maken; de prijs hiervoor bedraagt, met diner f 13,—, zonder diner f 8,50. Ook voor deze reis kunt U zich tot 14 juni opgeven bij het bestuur der reisclub, maar doe het spoedig! Ook niet-leden der Reisclub kunnen zich, ter kennismaking voor de dagreis opgeven.

Bestuur Reisclub

ZWEMMEN

Uw Opmerker was in de gelegenheid een „zwem-dag” mee te maken en wel vanaf het vertrek van de Heyplaat.

Tegen zes uur staat daar een R.E.T.bus om de „kleintjes” op te pikken. Een overstelpend aantal „nestelt” zich in de bus en als de bus op Charlois z'n laatste stopplaats heeft gehad is ze propvol met kleine zwemlustigen en een zevental leidsters en leiders. Hen wacht aan het Oostelijk Zwembad de taak deze kinderen de zwemkunst bij te brengen of hen daarbij te leiden.

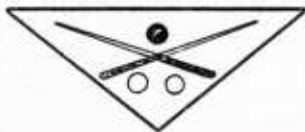
Een zware, maar ook een dankbare taak, die zij met genoegen vervullen.

Terwijl de jongeren hun oefeningen doen, rijdt de bus weer naar de Heyplaat om de „grotten” te halen. Om kwart over zeven wisselt het beeld, of eigenlijk moet ik zeggen „vergroot” het beeld. Ook zij worden geleid en getraind. De laatste 20 minuten mag een ieder zich vrij vermaken. Leidsters en leiders haasten zich om nu zelf ook nog even van het water te genieten.

De wijze, waarop het bestuur van onze zwemclub zich van haar taak kwijt, heeft op mij een grote indruk gemaakt. Haar wakkere voorzitter zuchtte wel over wat zware financiële lasten, maar dit drukte hem niet ter neer en hij hoopte dan ook dat hiervoor een oplossing gevonden zou worden. Het bestuur smaakt het genoegen wekelijks aan heel veel zwemsters en zwemmers een genoeglijk „zwemuurtje” te kunnen bezorgen.

Van harte wens ik de zwemclub veel zwemgenoege en een prachtige zomer.

BILJARTEN

Op 1 april '58 (geen mop) hielden wij onze jaarlijkse prijzen-uitreikingavond in de bovenzaal van Café Bekker, Heemraadssingel, hoek Nw. Binnenweg.

De avond werd bezocht door alle leden, met uitzondering van één die wegens een verbouwing thuis verhinderd was. Hoewel het aanvangsuur reeds lang tevoren bekend was, n.l. 8 uur, was de heer Swinkels toch de hekkensluiter (8 uur 20), maar ja, er moet er één de laatste zijn! Na de opening volgde een consumptie, aangeboden door penningmeester Brouwer, die altijd prima voor de centjes zorgt. Bij het uitreiken der prijzen en prijsjes en het spelen van verschillende spelletjes?? kwam er vlot leven in de brouwerij en dit gaf aanleiding tot het klikken van de camera van de heer Bek. Onze geluidstechnicus, de heer Hempel, zorgde niet alleen voor prima muziek, maar kwam ook met een televisiespel uit de bus, n.l. boter, kaas en eieren, of te wel tik, tak, tor, waarmee verschillende deelnemers en deelnemers nog een aardig bedragje in de wacht sleepten.

Bravo, Koos! Helaas was dit spel tevens het einde van de avond en moesten snel de eieren uitgedeeld worden om alle aanwezigen in de gelegenheid te stellen thuis te komen. Wij kunnen dus weer terugzien op een geslaagde avond.

Het Bestuur

FOTOCUB

Enkele weken geleden hadden we een gesprek met een oude vriend over de fotografie. Hij vertelde toen dat hij ook „fotografeerde” en zo kwam dan natuurlijk ook de „fotoclub” ter sprake

(daar ben je bestuurslid en dus propagandist voor). Ik begrijp niet, aldus mijn vriend, dat jullie het altijd zo druk hebben over die fotoclub, wat is daar nu nog te leren? Iedereen kan tegenwoordig fotograferen, je stopt maar een film in je toestel of laat dit doen, maakt 8 of 12 foto's al naar gelang van het formaat, brengt je film weg en enkele dagen daarna heb je je foto's en ze zijn altijd „zo” — en hij maakte het bekende gebaar. Tenminste, zo vervolgde hij, die van mij zijn altijd prima. Of ik misschien enkele van die kunstproducten zou mogen zien? vroeg ik timide. Ja natuurlijk, graag zelfs. Nu willen we hier geen kritiek gaan uitoefenen, maar er worden duizenden foto's gemaakt, zoals de foto's die ik toen te zien kreeg. Niet slecht, ze waren zelfs in haar soort goed. Maar wij willen nu juist eens iets anders maken dan kinderen in de tuin, aan het strand, enz., waarmee we natuurlijk niets kwaads van kind- of strandfoto's willen zeggen. En dan het laten afwerken door de winkelier! Juist in het zelf-ontwikkelen en vergroten van onze films zit de grootste bekoring. Ik heb hem hier dan ook op gewezen en met een: „Nu, ik kom toch eens kijken op die club van jullie”, nam hij afscheid. Hierin zit voor ons nog een les, n.l. dat er nog honderden mensen zijn die fotograferen en eigenlijk niet eens weten wat er op dit gebied nog te koop en te bereiken is. En het is de taak van onze leden om hen op het bestaan van onze fotoclub te

wijzen niet alleen, maar ook om ze indien mogelijk lid te maken.

Bovendien kan onze kas nog wel enige versterking in de vorm van contributie gebruiken!!

Ons programma voor MEI luidt als volgt:

- 1 mei **Vergrotingsavond**
(vertekening opheffen met vergroten).
- 8 mei **Gebruik filters, maar met overleg.**
- 15 mei **Waar een wedstrijdfoto aan moet voldoen.**
- 22 mei **Competitie Foto v.d. Maand**
onderwerp „Dieren”.
- 29 mei **de heer Vijfwinkel met kleurendia's van een reis naar Londen en het eiland Wight.**

J.B.

DANKBETUIGINGEN

Ook namens mijn vrouw betuig ik mijn hartelijke dank aan bestuur en leden van W.E.K. voor de prachtige schaal met fruit, die ik van U mocht ontvangen.

A. v.d. Steen

Hiermede betuig ik mijn oprechte dank aan Directie, Chefs, Bazen en Personeel voor de deelneming, bstoond bij het plotseling overlijden van mijn man, Arie Schoonewil.

Mevr. L. L. J. Schoonewil-Kloots

Mede namens mijn vrouw mijn hartelijke dank aan bestuur en leden van W.E.K., voor het heerlijke fruit, mij bij mijn ziek-zijn aangeboden.

J. J. Ronteltap

Op 22 maart 1958 ging de heer

B. VAN WINSEN,
bankwerker, geboren 11 maart 1904 en wonende Donk 12 te Rotterdam, met pensioen, nadat hij van 26 oktober 1926 af werkzaam was bij de R.D.M.

Op 29 maart 1958 gingen met pensioen de heren:

G. MEIJERS,

koker, geboren 1 juli 1891 en wonende 1e Gijsinghstraat 55b te Rotterdam, die van 22 maart 1939 af, met enkele onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

J. MOSTERT,

bankwerker, geboren 29 juli 1891 en wonende Beverstraat 144b te Rotterdam, die van 28 april 1947 af werkzaam was bij de R.D.M.

C. H. RUSELER,

bankwerker, geboren 11 juni 1892 en wonende Abbenbroeksestraat 25 te Schiedam. Hij was, met een aantal onderbrekingen, van 17 juli 1935 af werkzaam bij de R.D.M.

Een nagekomen foto van afscheid R. van Kleef (zie ons februari-nummer)

A. A. VERINGMEIJER,

werkmeester branders, geboren 2 maart 1893 en wonende St. Luduinastraat 6a te Schiedam, die van 29 mei 1911, met een onderbreking, tot 1 maart 1914 bij de R.D.M. en daarna bij de N.W. werkzaam was.

G. VAN DER WAL,

bankwerker, geboren 6 februari 1887 en wonende Vosmaerstraat 54b te Rotterdam, die, met een korte onderbreking, van 22 maart 1937 af werkzaam was bij de R.D.M.

Op 5 april 1958 ging de heer

H. H. A. BURMAN,

draaier, geboren 28 september 1896 en wonende Boerhavelaan 112 te Schiedam, met pensioen. Hij was van 10 april 1917 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam bij de N.W.

Redactie

DANKBETUIGING

Gaarne zou ik een ieder persoonlijk willen danken voor Uw medeleven bij het overlijden van mijn man, doch dit is mij onmogelijk. Het zij mij daarom vergund langs deze weg mijn oprechte dankbaarheid te betuigen voor al Uwe attenties.

P. C. Broek-van der Laan

RECTIFICATIE

Velen Uwer zullen hebben opgemerkt dat de foto betreffende de heer W. v. d. Sluis op bladz. 3 van ons maartnummer, door een fout in de opmaak, verwisseld is met die van de heer J. W. Schipper op bladz. 4 van dat nummer. Wij bieden U onze verontschuldiging hiervoor aan.

IN MEMORIAM

Op 10 maart 1958 overleed de heer

J. W. DE LEEUW,

bankwerker, geboren 7 maart 1900 en gewoonde hebbende Boekweitstraat 30a te Rotterdam, die van 8 januari 1936 tot 20 maart 1944 bij de N.W. en daarna bij de R.D.M. werkzaam was.

Op 17 maart 1958 overleed de heer

A. SCHOONEWIL,

electr. lasser, geboren 20 januari 1920 en gewoonde hebbende Dorpsweg 164a te Rotterdam, die van 13 november 1947 af werkzaam was bij de R.D.M.

Op 18 maart 1958 overleed de heer

J. F. L. SINOO,

smid, geboren 3 oktober 1902 en gewoonde hebbende Busken Huetstraat 138b te Rotterdam, die van 8 maart 1930 tot 28 oktober 1930 bij de R.D.M. en daarna, met een langdurige onderbreking, werkzaam was bij de N.W.

Op 26 maart 1958 overleed de heer

L. DE MUNCK,

schilder, geboren 9 mei 1894 en gewoonde hebbende Busken Huetstraat 143a te Rotterdam, die van 25 maart 1925 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 7 april 1958 overleed de heer

W. HUITING,

bankwerker, geboren 15 april 1908 en gewoonde hebbende Kleiweg 323a te Rotterdam. Hij was van 22 februari 1946 af werkzaam bij de R.D.M.